

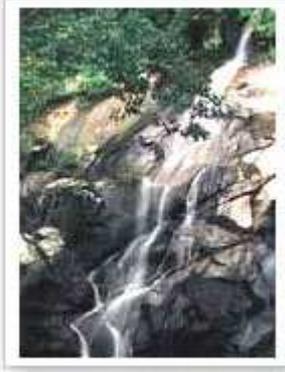
ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยว จังหวัดลำพูน

หมู่บ้านกะเหรี่ยงพัฒนาห้วยหละ

ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลป่าพลู สามารถเดินทางไปตามทางหลวง
หมายเลข 106 (ลำพูน - ลี้) ระหว่างกิโลเมตรที่ 107 – 108 เป็นหมู่บ้านกะเหรี่ยงที่ยังคงประเพณีเก่าแก่
ดั้งเดิมไว้คือการทอผ้าแบบดั้งเดิม โดยใช้เอวเป็นกี่ในการทอ

อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล

มีพื้นที่ครอบคลุมอยู่ในท้องที่อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน อำเภอห้างฉัตรและอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง สภาพพื้นที่เป็นป่าเขา อุดมสมบูรณ์ด้วยพันธุ์ไม้นานาชนิด มีเนื้อที่ทั้งสิ้นประมาณ 159,556 ไร่ นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางโดยทางรถไฟลงที่สถานีขุนตาล เดินเท้าอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร ถึงที่ทำการอุทยานฯ สำหรับทางรถยนต์เดินทางไปตามเส้นทางลำปาง - ลำพูน (ทางหลวงหมายเลข 11) กิโลเมตรที่ 47 เข้าไปประมาณ 18 กิโลเมตร

สถานที่น่าสนใจภายในอุทยานฯ

อุโมงค์ขุนตาล เป็นอุโมงค์ทางรถไฟลอดผ่านที่ยาวที่สุดในประเทศไทย มีความยาว 1,352 เมตร สร้างขึ้นโดยชาวเยอรมันชื่อเอมิล ไอเซนโฮเฟอร์ แต่ยังไม่แล้วเสร็จเพราะในระหว่างการสร้างอุโมงค์เกิดสงครามโลกครั้งที่ 1 ทำให้นายเอมิลเดินทางกลับประเทศ ต่อมาปี พ.ศ. 2460 กรมพระกำแพงเพชรอัครโยธิน พระบิดาแห่งการรถไฟ เสด็จมาเป็นแม่ข่ายก่อสร้างจนเสร็จในปี พ.ศ. 2461 ใช้เวลาในการสร้างประมาณ 14 ปี หรือ 3 รัชกาล คือ ตั้งแต่เริ่มสร้างในรัชกาลที่ 5 จนสามารถเปิดใช้งานได้ ในสมัยรัชกาลที่ 7 นอกจากมีความยาวที่สุดในประเทศแล้ว อุโมงค์ขุนตาลยังเป็นจุดที่ทางรถไฟอยู่สูงที่สุดในประเทศไทย คือสูงจากระดับน้ำทะเล 578 เมตร

บริเวณยอดเขา จากที่ทำการอุทยานฯ ซึ่งมีที่พักของกรมป่าไม้ตั้งอยู่ เดินเท้าต่อไปประมาณ 1,500 เมตร จะถึง ย. 1 หรือจุดยุทธศาสตร์ 1 เป็นที่ตั้งของบ้านพักรับรองของการรถไฟแห่งประเทศไทย จากนั้นเดินเท้าต่อไปอีก 800 เมตร จะถึง ย.2 บริเวณนี้มีต้นสนเขาขึ้นอยู่อย่างหนาแน่นและมีบ้านพักรับรองของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ภายในบริเวณปลูกพันธุ์ไม้เมืองหนาวและจัดตกแต่งสถานที่อย่างสวยงาม หากเดินต่อไปอีกประมาณ 3,600 เมตร จะถึง ย. 3 เป็นที่ตั้งของบ้านพักมิชชันนารี จุดสูงสุดของเทือกเขาดอยขุนตาลมีชื่อเรียกว่า “ม่อนส่องกล้อง” หรือ ย. 4 ระยะทางเดินจาก ย. 3 ประมาณ 1 กิโลเมตร

น้ำตกแม่ลอง อยู่ทางทิศใต้ของสถานีขุนตาล ห่างไปประมาณ 10 กิโลเมตร โดยลงรถไฟที่สถานีแม่ตาลน้อย แล้วเดินเท้าไปอีกประมาณ 3 กิโลเมตร มีน้ำไหลตลอดปี

น้ำตกตาดเหมย เป็นน้ำตกขนาดเล็กสูง 10 เมตร ระหว่างทางจาก ย. 2 ไป ย. 3 มีทางแยกซ้ายไปประมาณ 1,500 เมตร ต้องเดินลงไปในพื้นที่หุบเขาแม่ยอนหวาย ประมาณ 300 เมตร

อุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล มีบ้านพักและเต็นท์ไว้บริการนักท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่นำเต็นท์ไปเองทางอุทยานฯ ได้จัดบริเวณสำหรับกางเต็นท์ไว้ให้ ติดต่อสำรองที่พักได้ที่ กรมอุทยานแห่งชาติฯ โทร. 0 2562 0760 www.dnp.go.th หรืออุทยานแห่งชาติดอยขุนตาล โทร.0 5351 9216-7 นอกจากนี้ยังมีบ้านพักของการรถไฟแห่งประเทศไทย ติดต่อได้ที่ โทร.0 2225 6964 และบ้านพักมิชชันนารี ของมหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ โทร. 0 5324 1255

หอศิลปะ อุทยานธรรมะ

ตั้งอยู่ที่ 109/2 หมู่ 1 บ้านป่าซางน้อย สามารถเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 106 และเข้าซอยข้างตลาดป่าซางไป 500 เมตร อุทยานมีเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่ เป็นสวนร่มรื่น มีอาคารใช้สำหรับจัดแสดงงานประติมากรรม เกี่ยวกับธรรมะและพระพุทธศาสนา รอบๆ อาคารมีแบบจำลองประติมากรรม มุมแสดงเสียงพิเศษ ตั้งขึ้นโดยคุณอินสนธิ์ วงศ์สาม ศิลปินแห่งชาติสาขาประติมากรรม ปี พ. ศ. 2542 ซึ่งมีวัตถุประสงค์จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปะและธรรมะ นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางเรียนรู้ของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมด้วย เปิดให้เข้าชมในวันเสาร์ - อาทิตย์ ตั้งแต่เวลา 10.00 - 1600 น. สำหรับวันจันทร์ - ศุกร์ ต้องโทรศัพท์นัดหมายล่วงหน้า โทร. 0 5352 1609

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติหริภุญไชย

ตั้งอยู่ถนนอินทวงศเยื้องกับวัดพระธาตุหริภุญชัย เริ่มก่อตั้งเมื่อ

พ.ศ. 2470 โดยพระยาราชกุลวิบูลย์ภักดีสมุหเทศาภิบาลมณฑลพายัพ ต่อมากรมศิลปากร ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารแห่งใหม่เสร็จเมื่อ พ.ศ. 2517 และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สเด็จพระราชดำเนินทรงเปิดอาคารเมื่อ พ.ศ. 2522 ภายในพิพิธภัณฑน์มีการจัดแสดงศิลปะโบราณวัตถุแบ่งเป็น 3 ห้องคือ ห้องจัดแสดงใหญ่ เป็นห้องโถงยาวอยู่ชั้นบนของตัวอาคารมีการจัดแสดงวัตถุออกเป็น 3 สมัย คือสมัยก่อนหริภุญไชย สมัยหริภุญไชย และสมัยล้านนา ได้แก่ พระพุทธรูป เศียรพระพุทธรูป พระพิมพ์ และเทวคาเป็นต้น ห้องจัดแสดงศิลปะพื้นบ้าน และเครื่องมือจำหลัก เป็นห้องจัดแสดงเล็กที่อยู่อาคารเล็กชั้นเดียวมีโถงเชื่อมจากชั้นบนของอาคารหลังใหญ่

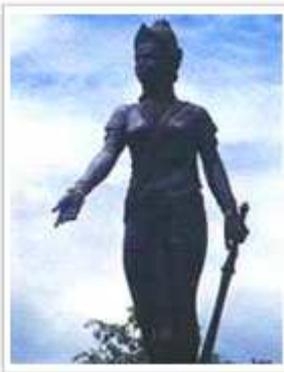
วัตถุที่แสดงเป็นศิลปะสมัยล้านนา รัตน โกสินทร์ แสดงออกถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น เครื่องใช้ในครัวเรือน เครื่องมือตีเหล็ก เครื่องมือทอผ้า เครื่องดนตรีพื้นบ้าน พานดอกไม้เขียนหมาก เป็นต้น ห้องศิลาจารึก เป็นห้องโถงเปิดโล่ง อยู่ชั้นล่างของตัวอาคาร จัดแสดงศิลาจารึก สมัยหริภุญไชย ราวพุทธศตวรรษที่ 17 และศิลาจารึก สมัยล้านนา อยู่ในพุทธศตวรรษที่ 20 ลงมา เปิดทำการเวลา 09.00 - 16.00 น. ปิดวันจันทร์ อังคาร และวันนักขัตฤกษ์ ค่าเข้าชมคนละ 10 บาท ชาวต่างประเทศ 30 บาท สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. 0 5351 1186 โทรสาร 0 5353 0536 หรือ www.thailandmuseum.com

กู๋ซ่าง-กู๋ม้า

เป็นโบราณสถาน ตั้งอยู่บริเวณชุมชนวัดไก่อ่แก้ว ซอยโรงเรียนจักร
คำคณาทร ห่างจากตัวเมืองประมาณ 1 กิโลเมตร กู๋ซ่าง เป็นสถูปทรงกระบอกปลายมน เชื่อว่าเป็นสุสาน
ซ่างศึกคู่บารมีของพระนางจามเทวี ชื่อ กู๋ก่างาเขียว ซึ่งหมายถึงซ่างฝิวสีคล้ำงาสีเขียวที่ทรงอำนาจและ
อิทธิฤทธิ์ในสงคราม ส่วน กู๋ม้า เป็นสถูปทรงระฆัง เชื่อว่าเป็นสุสานม้าทรงของพระโอรสพระนางจามเทวี

อนุสาวรีย์พระนางจามเทวี

ตั้งอยู่ตำบลในเมือง บริเวณสวนสาธารณะหนองดอก ห่างจากศาลากลาง
จังหวัดประมาณ 1 กิโลเมตร สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์แด่พระนางจามเทวี ซึ่งเป็นองค์ปฐมกษัตริย์แห่ง

นครศรีอยุธยา พระนางเป็นปราชญ์ที่มีคุณธรรม ความสามารถและกล้าหาญ ได้นำพุทธศาสนา ศิลปวัฒนธรรมมาเผยแพร่ในดินแดนแถบนี้จนมีความรุ่งเรืองสืบมา จนถึงปัจจุบัน สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ได้เสด็จมาทรงเปิดอนุสาวรีย์เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2525

วัดพระธาตุศรีบุญชัยรวมมหาวิหาร

ตั้งอยู่ใจกลางเมืองลำพูน มีถนนล้อมรอบสี่ด้าน คือ ถนนอัญญาரச
ทางทิศเหนือ ถนนชัยมงคลทางทิศใต้ ถนนรอบเมืองทางทิศตะวันออก และถนนอินทวงศทางทิศ
ตะวันตก ห่างจากศาลากลางจังหวัดประมาณ 150 เมตร สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1651 ในสมัยพระเจ้าอาทิตยราช
เป็นพระธาตุประจำปีเกิดของคนเกิดปีระกา เปิดให้เข้าชมตั้งแต่เวลา 06.00 - 18.00 น. ชาวต่างชาติเสียค่า
เข้าชม 20 บาท

ภายในบริเวณวัดพระธาตุศรีบุญชัยมีสิ่งที่น่าสนใจคือ

ซุ้มประตู ก่อนเข้าไปในบริเวณวัด จะผ่านซุ้มประตูฝีมือโบราณสมัยศรีวิชัย ก่ออิฐถือปูนประดับลวดลาย
วิจิตรพิสดาร ประกอบด้วยซุ้มยอดเป็นชั้นๆ หน้าซุ้มประตูมีสิงห์ใหญ่คู่หนึ่งยืนเป็นสง่าบนแท่นสูง
ประมาณ 1 เมตร สิงห์คู่นี้ปั้นขึ้นในสมัยพระเจ้าอาทิตยราชเมื่อทรงถวายวังให้เป็นสังฆาราม

วิหารหลวง เมื่อผ่านซุ้มประตูเข้าไปแล้ว จะเห็นวิหารหลังใหญ่เรียกว่า “วิหารหลวง” เป็นวิหารหลังใหญ่มี

พระระเบียงรอบด้าน มีมุขออกทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เป็นวิหารที่สร้างขึ้นใหม่แทนวิหารหลังเก่า ซึ่งถูกพายุพัดพังทลายไปเมื่อ พ.ศ. 2458 วิหารหลวงใช้เป็นที่บำเพ็ญกุศล และประกอบศาสนกิจทุกวันพระ ภายในวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปปฏิมาใหญ่ 3 องค์ก่ออิฐถือปูน ลงรักปิดทองบนแท่นแก้วและมีพระพุทธรูปปฏิมาโลหะขนาดกลางสมัยเชียงแสนชั้นต้นและชั้นกลาง

อีกหลายองค์

พระบรมธาตุหริภุชชัย ตั้งอยู่หลังวิหารหลวง ประดิษฐานพระเกศธาตุบรรจุในโกศทองคำ เจดีย์

ประกอบด้วยฐานปัทม์ แบบฐานบัวลูกแก้วย่อเก็จ ต่อจากฐานบัวลูกแก้วเป็นฐานเจียงกลมสามชั้น ตั้งรับองค์ระฆังกลม บัลลังก์ย่อเหลี่ยม เจดีย์มีลักษณะใกล้เคียงกับพระธาตุดอยสุเทพที่จังหวัดเชียงใหม่ มีสี่ตอ บัญชร (ระเบียงหอก ซึ่งเป็นริ้วเหล็กและทองเหลือง) 2 ชั้น ลำเกาทองประดิษฐานอยู่ประจำริ้วชั้นนอกทั้งทิศเหนือและทิศใต้ มีชุ่มกุ่มกัณฑ์ และฉัตรประจำสี่มุม หอคอยประจำทุกด้านรวม 4 หอ บรรจุ

พระพุทธรูปนั่งทุกหอ นอกจากนี้ยังมีโคมประทีป และแท่นบูชาก่อประจำไว้เพื่อเป็นที่สักการะบูชาของพุทธศาสนิกชนทั่วไป พระบรมธาตุนับเป็นปูชนียสถานอันสำคัญยิ่งในล้านนามาตั้งแต่สมัยโบราณ ในวันเพ็ญเดือน 6 จะมีงานนมัสการ และสงฆ์พระบรมธาตุทุกปี ตามประวัติกล่าวว่า เมื่อ พ.ศ. 1440 พระเจ้าอาทิตย์ราชกษัตริย์วงศ์รามัญผู้ครองนครลำพูน ได้สร้างมณฑปครอบโกศทองคำ บรรจุพระบรมธาตุไว้ภายในและมีการสร้างเสริมกันต่อมาอีกหลายสมัย ต่อมาใน พ.ศ. 1986 พระเจ้าติโลกราช กษัตริย์ผู้ครองนครเชียงใหม่ ได้ปฏิสังขรณ์บูรณะเสริมองค์พระเจดีย์ขึ้นใหม่เป็นแบบลังกา ซึ่งปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ ทั้งนี้เพราะในสมัยพระเจ้าติโลกราชได้มีการติดต่อสัมพันธ์กับลังกา

พระสุวรรณเจดีย์ หรือ ปทุมวดีเจดีย์ ตั้งอยู่ทางขวาของพระบรมธาตุ สร้างขึ้นในสมัยพุทธศตวรรษที่ 17

โดยพระนางปทุมวดี อัครมเหสีของพระเจ้าอาทิตย์ราช ภายหลังจากสร้างพระบรมธาตุเสร็จได้ 4 ปี พระ

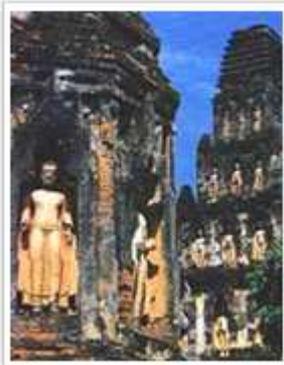
สุวรรณเจดีย์องค์นี้เป็นทรงปราสาท ๔ เหลี่ยม ฝีมือช่างละโว้ มีพระพุทธรูปประจำซุ้ม ฝีมือแบบขอมปรากฏให้เห็นอยู่บ้าง ยอดพระเจดีย์มีทองเหลืองหุ้มอยู่ ภายใต้อันฐานล่างเป็นกรุบบรรจุพระเครื่อง

วัดพระยืน

ตั้งอยู่ที่บ้านพระยืน ตำบลเวียงของ ข้ามลำน้ำกวง ไปตามทางหลวงหมายเลข 114 เลี้ยวซ้ายเข้าทางหลวงหมายเลข 1029 ประมาณ 500 เมตร วัดพระยืนมีชื่อเดิมว่า วัดพุทธมหา - สถาน ซึ่งพระเจ้าธรรมมิกราช กษัตริย์หริภุญชัย เป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อ พ.ศ. 1606 - 1611 พระเจดีย์วัดพระยืนเป็นพระเจดีย์ทรงมณฑป มีพระพุทธรูปยืนทั้งสี่ทิศ เครื่องบนประกอบด้วยเจดีย์ห้ายอด โดยมีเจดีย์ทรงระฆังและเจดีย์ทรงกลมขนาดเล็กเป็นประธาน คล้ายคลึงกับอาสน์มหเจดีย์ที่เมืองพุกาม และพระเจดีย์วัดป่าสัก จังหวัดเชียงราย

วัดจามเทวี

หรือที่ชาวบ้านเรียกว่า วัดกู่กุด ตั้งอยู่ริมถนนจามเทวี ตำบลในเมือง สร้างเมื่อประมาณ พ.ศ. 1298 เป็นฝีมือช่างละโว้ ลักษณะพระเจดีย์เป็นสี่เหลี่ยมแบบพุทธคยาในประเทศอินเดีย แต่ละด้านมีพระพุทธรูปยืนปางประทานพรอยู่เป็นชั้นๆ ภายในเจดีย์บรรจุอัฐิของพระนางจามเทวีปฐมกษัตริย์แห่งนครหริภุญไชย ตามตำนานเล่าว่าเจ้านันทยศและเจ้ามหันตยศ ราชโอรสของพระนางจามเทวีได้สร้างขึ้น เพื่อบรรจุอัฐิของพระนางเมื่อปี พ.ศ. 1298 เดิมมียอดห่อหุ้มด้วยทองคำ ต่อมาจะเป็นสมัยใดไม่ทราบชัด ยอดพระเจดีย์หักหายไปชาวบ้านจึงเรียกว่า กู่กุด หรือมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า พระเจดีย์สุวรรณังง์โกฏ

นอกจากนั้นยังมี รัตนเจดีย์ ซึ่งตั้งอยู่ทางขวาของวิหาร สร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 17 โดยพระยาสุรราชสิทธิ์ ฐานล่างสุดเป็นรูป 8 เหลี่ยม มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 4.40 เมตร สูงจรดยอด 11.50 เมตร องค์เจดีย์เป็นรูปสี่เหลี่ยม แต่ละเหลี่ยมเจาะเป็นซุ้ม ประดิษฐานพระพุทธรูปยืน ก่ออิฐถือปูนทั้งองค์